

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Ročník IX

Paříž

Číslo 2

duben-květen 1978

KRÁLOVNA MÁJE

Mariánská úcta zaujímá v životě církve velmi důležité místo - důkazů je dost a dost, od pravidelných schůzí francouzských biskupů v Lurdech, až po lidové mariánské pobožnosti v zastrčených koutech jihoamerických And. Jedním z nejsilnějších důkazů ovšem zůstává živost polemiky pro a proti některým formám této úcty, pro i proti význačnosti postavení, které křesťané Panně Marii přisuzují v církvi Kristově. Jde mnohdy o polemiku velmi prudkou - až do té míry, že je prakticky ztracen vlastní smysl mariánské úcty, a to oboustranně. Církev označila tento smysl oním proslulým *per Mariam ad Jesum*, skrze Marii k Ježíšovi. Ve sporu o mariánskou úctu jistě nemůže jít o tuto zásadu, kterou v podstatě obě strany uznávají. Co tedy jedni druhým vlastně vyčítají, co chtějí jedni před druhými zachraňovat? Jaký je správný postoj křesťana vůči těm, kdo toto polemiku vedou?

Jak by měla vypadat "pravá" pobožnost k Panně Marii? Ti, kdo argumentují proti "přebujelé" mariánské zbožnosti, se opírají především o dva argumenty:

- V bibli existuje málo zmínek o Panně Marii; navíc, vyjma okamžiku pod křížem, se zdá, že Kristův postoj k jeho vlastní matce je spíše zdrženlivý.
- V prvních dobách církve nehrála mariánská úcta tak význačnou roli, jako později. K jejímu opravdovému rozvoji došlo hlavně ve středověku

Ze druhého břehu se argumentuje následovně:

- Důstojnost Matky Boží je zakotvena v dogmatech o Neposkvrněném Početí a o Marii - Matce Boží
- Mariánská úcta přinesla v dějinách křesťanství nádherné plody, jmenovitě pro postavení ženy ve společnosti a pro náboženský život křesťanů vůbec

Objektivně vzato, argumenty obou stran jsou bezpochyby všechny pravdivé. Jejich obtížná slučitelnost je živnou půdou všech sporů okolo mariánské úcty, starého i novějšího data.

Stačí to ale také jako podnět k užitečné a krásné úctě k Panně Marii v *celé její mnohotvárnosti a také komplexnosti*. A právě v tom spočívá její bohatství a její všeobecná platnost. Těžkosti začínají teprve tam, kde se někdo pokouší vnutit druhým svůj osobní přístup k celé otázce.

Naštěstí, tak jako dítě nemá zapotřebí přesvědčovat druhé o užitečnosti nebo nutnosti úcty k matce, tak ani křesťan nemá zapotřebí nikoho přesvědčovat o ceně své úcty k Panně Marii. Pravá mariánská úcta, pravá láska k Matce Kristově a k Matce církve, nepramení z logických argumentů, ale ze srdce.

Echo

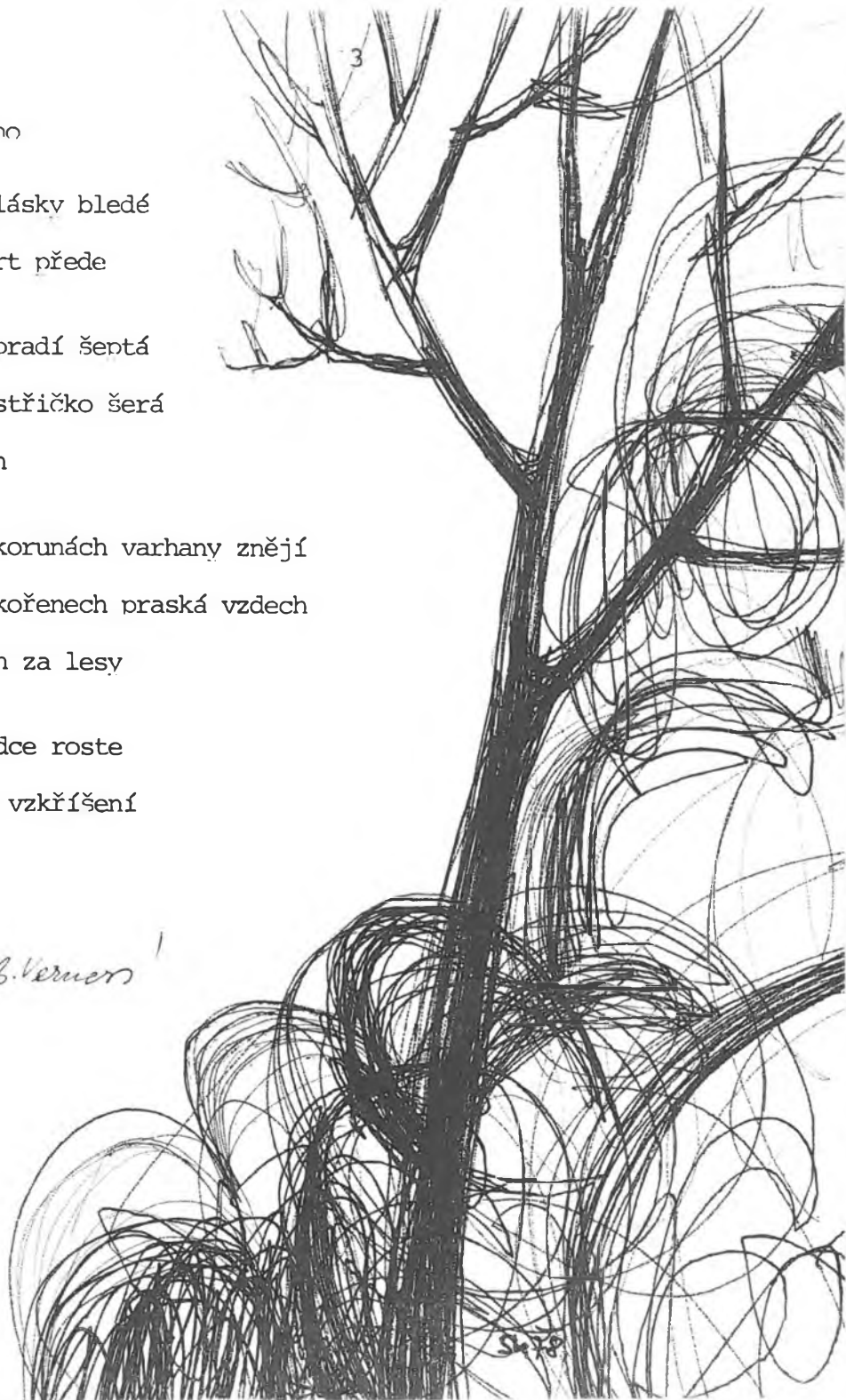
U lásky bledé
smrt přede

kapradí šeptá
Sestřičko šerá
ach

V korunách varhany znějí
v kořenech praská vzdech
Ach za lesy

Srdce roste
ke vzkříšení

B. Kerner

V 11 hodin 1. ledna 1945, NOVÝ NUNCIUS RONCALLI, s fialovým pláštěm na ramenou, byl přijat na nádvoří Elisea čestnou rotou Republikánské gardy a pak s úsměvem vstoupil do Salónu Rytířských Zbraní v čele celého diplomatického sboru. Před ledovým De Gaullem však vůbec nezledovatěl. Přečetl jedenadvacet řádků svého blahopřání a přitom s úctou zdůraznil "jasnozřivost" a "energii" generálovu. Mluvil se sympatií o "lásce ke svobodě" a o "víře ve své vlastní určení", o "bystrém rozumu" a o "velké duchovní slávě milované země", Francie.

Ztuhlá tvář De Gaullova neprozradila sebemenší pohnutí. Jen jeho skleněné oči ani tentokráte nemohly ukryt jakýsi záblesk spokojenosti: snad to byl jen odlesk spokojenosti, která se zřejmě zračila ve tvářích všech představitelů vlád přítomných při blahopřání.

"Moje první novoroční prácička dopadla dobře", napsal Roncalli několik dní potom svému příteli. A hned se dal do práce, jak vyřešit otázku biskupů upadlých v nemilost. Tento tvrdý oříšek vyžadoval zajisté něco více než pěkná slova. Vyžadoval činy, které by vyjádřily dobrou vůli, a přitom mu pomohly získat důvěru různých politických předáků.

A dobrý nápad prý mu vnukl Giuseppe Saragat, který tenkrát byl v Paříži. Tak se to alespoň leckde čte, ikdyž myslím, že to není pravda. "Proč neuděláte kardinálem arcibiskupa Saliége?" Ovšemže! Saliége! Jediný církevní hodnostář ve Francii (anebo jistě jeden z mála), který je oslavován Odbojem. Nezkrotný Jules Saliége, staříčkový, a přitom hrdý arcibiskup z Toulouse, který, ačkoliv byl na celém těle ochrnutý, ve vrcholném okamžiku teroristických nacistických represálií se dal v nosítkách donést do katedrály a na kazatelnu, a tam v mohutné obžalovací řeči metal blesky proti bezbožnostem hitlerovského barbarství.

Muž prozřetelnosti v našem století, Angelo Roncalli, pozdější papež Jan XXIII, zemřel 3. června 1963.
(Úryvek z knihy "Vypravování o životě papeže Jana od S.C. Lorita, vydala Křesťanská Akademie v Římě)

Zajímavosti z domova i ze světa

Slavnostního uvedení do úřadu pražského arcibiskupa bohoslužbami ve svatovítské katedrále se zúčastnili četní zástupci diplomatického sboru v Praze a za československou vládu také vedoucí odboru pro věci církevní, *M. Hruža*. Vstup do Československa byl zato odepřen osobnímu příteli arcibiskupa kardinála *Tomáška*, vídeňskému světícímu biskupovi *Jachymovi*. Také české duchovenstvo bylo zastoupeno především členy prostátní skupiny *Pacem in Terris*, kterým v Československu sarkasticky říkají *paxterriéři*.

Podle deníku *La Croix* z 6. dubna, chlubil se před parlamentem předseda vlády *L. Štrougal* výsledky, dosaženými při jednání s Vatikánem. Z jeho řeči by nezasevěný posluchač mohl vyvodit závěr, že v Československu není ve vztazích mezi církví a státem žádných těžkostí - zatímco, jak poznamenává *La Croix*, došlo prakticky ve stejném okamžiku na Slovensku v Podbielku k hrubému administrativnímu zákroku státní moci při obsazování tamější fary. Postup státních úřadů vyústil do zrušení farnosti jako takové. Jak známo, jsou kněží v Československu v současné době jmenováni a přemisťováni podle libovůle místních církevních tajemníků.

Le Monde z 1. března tr. uveřejnil velký článek o setkání někdejších "vítězů a poražených" únorového puče z r. 1948. Setkání organizovalo sdružení *Opus Bonum*, v jehož čele je bývalý břevnovský opat *A. Opasek*.

Setkání proběhlo v duchu smíru a nikoliv, jak tomu bohužel často bývá, v duchu nenávisti a pomstychtivosti. Kromě toho se zřejmě zablýsklo na časy i ve směru k věcné analýze tragického období od konce války do únorového puče, a to ze strany obou: vítězů, příliš tvrdošíjně lpících na jejich díle, jakkoliv popřeném celými nedávnými dějinami země, stejně jako poražených, bránících se uznat vlastní podíl na výsledku, připravovaném za jejich nečinného přihlížení a někdy přímo spolupráce.

Francouzská televize dávala v pondělí 4. dubna pořad, nazvaný *Le brave soldat Sveik*, ve kterém český divák ovšem marně hledal Haškův humor nebo typický maločeský pasivní odpor proti stupiditě vládnoucích. Rozhodně byl celý pořad zklamáním po všech stránkách.

France Inter sestavila pro pátek 24. března pořad, ve kterém president Amitié franco-tchécoslovaque představil zpěvačku *Martu Kubišovou*, mluvčí *CHARTY 77*.

S. I. T. I., organismus sdružující duchovní službu cizincům v pařížské oblasti, vypracoval otevřený dopis, který byl zveřejněn v denním tisku a zaslán kandidátům na poslanceká křesla. Na jeho vypracování se aktivně podíleli vedoucí jednotlivých misí v Paříži a oblasti a dokument pak podepsali všichni vedoucí sekretariátů při jednotlivých biskupstvích a arcibiskupství. V podstatě šlo o výzvu k prohlášení o postojích kandidátů vůči cizincům, jejich záměrech v tomto směru pro případ, že budou zvoleni a jejich plánech pro práci při formulaci případných nových zákonů.

Celkem 11% dotázaných kandidátů odpovědělo (což je při jejich značném počtu číslo úctyhodné); největší počet odpovědí, často velmi obsírných, zaslali kandidáti strany socialistické. Nejméně odpovědí poslali gaulisté. Odpovědi kandidátů komunistických nescházely, byly však stereotypní, zřejmě vypracované centrálně pro podobné účely.

Zbývá vyhodnotit počet *zvolených* poslanců, kteří odpověděli, a hlavně - sledovat, jaké činy budou následovat po jejich psaných slovech.

Kdyby tak člověk dokázal uposlechnout alespoň vlastních rad!

WERENFRIED VON STRAATEN,

zvaný jinak také "Sneckpater", kněz z řádu premonstrátů a velký přítel všech křesťanů střední a východní Evropy, se v těchto dnech dožil 65 let.

Z původního skromného charitativního díla ve prospěch uprchlíků ve sběrných táborech v Německu je dnes velká pomocná organizace, která pomáhá nejen uprchlíkům v Evropě, ale také chudým v Africe a v Jižní Americe. Přesto páter Werenfried dodnes sám řídí celé dílo a sleduje důležitější podniky, které jeho organizace, zvaná dnes "Kirche in Not", francouzsky "Eglise en Détresse", podporuje.

Také naše pařížská Česká Misie žije ze značné části díky jeho podpoře, jak o tom pravidelně referujeme v naší každoroční finanční bilanci.

Je opravdu věcí slušnosti, abychom na něj v těchto dnech s vděčností vzpomenuli v našich modlitbách!

Z plna srdce se připojujeme ke všem gratulacím a přejeeme ještě mnoho let ve zdraví a síle a ještě mnoho dobrých myšlenek, jak pomoci všude, kde je pomoci potřeba. Takových myšlenek p. Werenfried uplatnil ve své dlouholeté činnosti už celou řadu.

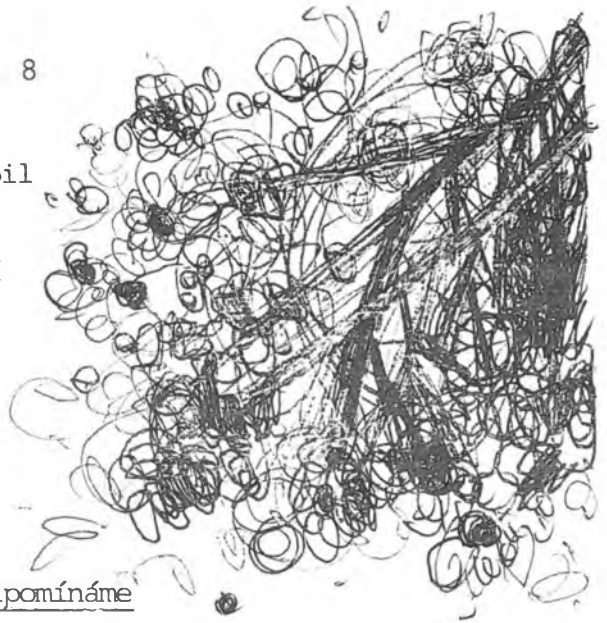
Ad multos annos!

Evangelium nepatří mezi oblíbenou četbu politiků - je vpolitice dokonale nesrozumitelné a nepoužitelné.

Přesto je ho tam zapotřebí více, než kdekoliv jinde. Je třeba Césarovi neustále připomínat, že není Bohem a že i Césarem je opravdově jen tehdy, když si tuto banální pravdu plně uvědomuje.

Pivovarský řidič způsobil autonehodu a musí se rozdrotit krevní zkoušce. "Je to negativní", hlásí sestra. "Ani stopa krve v alkoholu".

(Z humoristického občasníku "Bič")

V květnu a červnu si připomínáme

- 3.5. 1968 čs delegace v čele s A. Dubčekem jedná v Moskvě, Ministr nár. obrany Dzurův oznamuje, že se na území ČSSR budou konat manévry států Varšavské smlouvy
- 10.5. 1968 některé západní deníky přinášejí zprávu o pohybu sovětských a polských vojsk směrem k čs hranici
- 12.5. 1884 zemřel B. Smetana
- 14.5. 1316 se narodil v Praze budoucí král a císař Karel IV
- 22.5. 1813 se narodil R. Wagner, hudební skladatel
- 28.5. 1883 se narodil český dirigent Václav Talich
- 1.6. 1968 rozhoduje plenární zasedání ÚV KSČ o svolání mimořádného sjezdu strany na 9.9.1968
- 3.6. 1801 se narodil autor české národní hymny, F.J. Škroup
- 10.6. 1942 vyvraždění obce Lidice
- 20.6. 1968 začalo na území ČSSR velitelsko-štábní cvičení vojsk Varšavské smlouvy
- 21.6. 1621 bylo na Staroměstském náměstí popraveno 27 českých pánů
- 27.6. 1968 vychází v Literárních Listech proslulý manifest 2000 slov, kterým se ještě týž den zabývá jak ÚV KSČ tak i NS

ČETLI JSME KNIHU

(J. Seifert, *Morový sloup*, vydalo nakladatelství
INDEX, Pf 410511, 5 Köln 41, RFA)

Jenom si nedejte namluvit,
že mor ve městě ustal.
Viděl jsem ještě mnoho rakví
vjíždět do této brány,
která nebyla jediná.

Mor dosud zuří a lékaři
dávají nemoci patrně jiná jména,
aby nevznikla panika.
Je to stále táž stará smrt,
nic jiného,
a je tak nakažlivá,
že jí neunikne ani živáček.

Kdykoliv jsem vyhlédl z okna,
vyhublí koně táhli zlověstný vůz
s vyzáblou rakví.
Jen už se tolik nezvoní,
nemalují se kříže na domy
a nevykuřuje se jalovcem

O LIDECH NESLUŠNÝCH

(z exilového tisku; Jan BENEŠ, USA)

Příběh druhý

Restaurace v Kanadě. Česká restaurace. Vstupuje český spisovatel s chotí a přítelem. Spisovatel psal a nosil a nosí svou kůži na trh. Musí v cizině pochopitelně psát při svém normálním zaměstnání. Napsal nejednu knihu, která doma nesměla a nesmí vyjít, protože vyvolává nevoli representantů vládnoucí třídy.

Vcelku pro nic víc, než že píše o životě jaký je a nikoliv jaký by být měl. Míjí stůl, kde sedí lidé, které jaktěživ neviděl a kterým docela určitě nikdy nic špatného neudělal.

V ústrety se mu ozve:

"Všichni spisovatelé jsou svině!"
Muž sprosták. Docela určitě.

Příběh čtvrtý

Konference SVU v Los Angeles. Universitní prostory. Jedním z programů dne přednáška autora těchto řádků o TGM ve světle poznání jeho generace. Autor čte vyvěšený program a přemýšlí, kde a kterak nalézt předmětnou přednáškovou síň v komplexu university. U programu rovněž stojí a čte nějaký muž. Spíše skrčenec. Nepředstaví se, avšak praví:

"Znáte toho Beneše, to je fízl."

"Běžte", podiví se autor a vzpomene si, jak ho v Ruzyni mlátili. "Odkud to víte?"

Muž, spíše skrčenec, neřekne odkud, ale dodá:

"Vím to pozitivně!" I s tím výkřičníkem.

Autor se představí. Muž, spíše skrčenec, se nepředstaví. Oněmí. Ztratí se, neboť mu cosi říká, že bez ohledu na akademické prostředí má právo na to obdržet kapitálních pár facek. Jedno z mála zadostiučinění, kterých se autorovi v životě dostalo

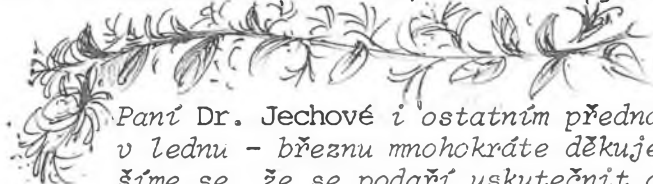
Z přednášky paní Dr. Jechové dne 18. března tr.,
o romantismu a jeho vztahu k lidové slovesnosti

V lidové slovesnosti, jmenovitě v lidové písni, najdeme vedle sebe často volně seřazené elementy, které zdánlivě spolu nijak nesouvisí - tak je tomu například v následující lidové písni z Chodska:

*Červená růžičko, rozvíjej se,
studená vodičko rozlévej se,
rozlévej se po kamení,
nastalo nám smutné rozloučení*

Tři prvky, velmi hojné v lidové slovesnosti: *růžička*, *vodička* a *rozloučení*, jsou zde vedle sebe bez "logické" návaznosti.

Romantismus, jakožto tvorba "záměrná", sledující jistý cíl, vytváří celky se souvislou návazností - stačí vzpomenout Máchova *Máje* nebo Čelakovského *Ohlasů písní*. K podobné "nelogické" struktuře v umění se až mnohem později vrací surrealismus, se svým hromaděním objektů, hlavně v malířství, bez ohledu na jejich vztah ke každodenní realitě, na kterou jsme zvyklí.

*Paní Dr. Jechové i ostatním přednášejícím
v lednu - březnu mnohokrát děkujeme a tě-
šíme se, že se podaří uskutečnit alespoň
část toho, co spolu s nimi chceme připravit
na další měsíce tr.!*

Na "Oběžník" a na Českou Katolickou Misi přispěli

(Mission Catholique Tchèque, CCP 20 138 63 M PARIS)

Anonym 4x	Bačák	Benard	Bernhard	Dubská
Homola	Forget	Kinský	Kurzweil	Prokšová
Řehák	Řezáč	Starý	Streitzig	Zoufalý
Wurm				

Všem dárcům bez rozdílu upřímně PÁN BUH ZAPLATÍ!

Náš program:

Mše sv. každou první a třetí sobotu v měsíci
v 17 hod 15, tj ve čtvrt na šest večer,
v kapli domu CENTRE SEVRES, 35, rue de Sèvres
75006 PARIS

Po mši svaté pravidelná setkání v sále č. 5 v přízemí
Na květen a červen jsme připravili:

- 6. května - volné setkání bez programu; pro účastníky poutě do Lurd poslední termín k doplacení ceny zájezdu! Přesný detailní program a poslední instrukce před odjezdem podá otec Kolář
- 20. května - otec Heidler z Mnichova bude našim hostem a promluví k nám na některé aktuální téma podle vlastního výběru. Možnost setkání s ním ještě i v neděli odpoledne, jako pokračování besedy!
- 3. června - "Rehák, Evronská Rada a situace v Československu"
- 17. června - pan Peška promluví o založení pražské university Karlem IV(1348); před přednáškou předprázdninový prodej českých knih

Nejmenovanému presidentovi našeho kulturymilovného národa předávají k narozeninám naleštěné klavírní křídlo "Petroff", miliontý výrobek světoznámé dílny. Přítomný virtuóz právě dohrál sonátu a soudruh president zamyšleně obchází křídlo a pokyvuje hlavou a přejiždí prstem po bílých klávesách.

"Smím vám nějak posloužit?" ptá se virtuóz úslužně.
"Jo", odtuší státník."Hledám "Gé", abych si mohl zahrát "Gde domov muj!"

Příští číslo "Oběžníku" vyjde v červnu
Certificat d'inscription n. 52316

"OBĚŽNÍK - Circulaire", bulletin de la Mission Catholique Tchèque.

Périodique paraissant 6 fois par an (abonnement 10,-ff)

Editeur responsable: Mgr. H. Parolek, P. Petr Kolář

35, rue de Sèvres, 75006 P a r i s , tél. 544-58-91, CCP 201 38 63 Paris